

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA.

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS, manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Martis trigesimâ-primâ mensis Decembris, anno Domini M. DCC. XLIII.

M. GABRIELE-ANTONIO JACQUES,
Doctore Medico, Præside.

An Mulieres pluribus obnoxiæ morbis, quàm Viri?

I.

HUMANA gens, etsi ratione superior cæteris animantibus, inferior tamen aliundè est, gravioribus jactata malis. Homini coævam ne putes causam tantæ calamitatis. Mortalium primus in lucem prodierat integer vitæ morbique purus; at suo vix recens à Conditore ruit per vetitum nefas, divinæ Legis immemor; hinc ab origine degener, tra-

ditus morbis ac letho fuit, rebellionis ſuæ pœnas daturus ; & (quod deplorandum magis) hæc unius Viri culpa Poſteros omnes facit etiam-nunc reos læſæ Divinitatis : Indè Hominum quiſque tàm multis adhuc plectitur ægritudinibus, corporis, animi.

I I.

MULIER humanitatis pars altera, labis & antiquæ conſcia, nunquid, ut Viro nocentior, ſic & plures ad morbos damnata? Suos & alienos nonne patitur manes, cùm virilia quæ contrahit mala, fœmineis addit vitiis longè deterioribus? Procreat hæc vitia muliebre corpus ex debilioribus organis fortè coagmentatum ; alit & uterina colluvies, dùm ſuppreſſæ Menſium vel Lochiorum fæces in principum viſcerum lares ſæpiùs importantur ; undè tot affectus σπασμώδεις, tot ſtrangulatus, viris ignoti, fœminis familiares. Quin & illæ mulierum ſordes, ſi diutiùs in utero retentæ computruerint, hoſpiti ſuo quot infligunt ictus & plagas inſanabiles! eâ quoque de causâ, Mulieres non paucas exhauriunt fluores albi, virulenti ; rodunt alias ulcera, καρκινώματα, quæ Mares haud attingunt.

I I I.

QUAM variis inſuper empta doloribus, quæ fœminæ graviditatem præcurrit, levis aura voluptatis! animi defectio, nauſea, vomitio, nùm prima ſunt fœtæ conjugis indicia? Reliquo geſtationis tempore, δύσπνοια ſtupore, κεφαλαία propè funeratas urget adhuc Mulieres inſtantis labor puerperii, vel abortûs periculoſioris: Extant & prolis avidæ, quæ, dùm prægnantis uteri pompâ gloriantur, molam parturiunt exuberantis fœturam ſanguinis, repetitâ vaſorum depletione præcavendam : Porrò, fœcundi latices, quos ad infantis lactationem mammæ congerunt, ſi vitium ceperint, fœminis quid non portendunt mali? Planè, ſi qua virorum propria, mulieribus olim pepercerat ægritudo, nunc in eas ſævit vehementiùs, non mutatâ ſexûs naturâ, ſed vitâ, quæ noſtrates fœminas degeneres arguit à veterum temperantiâ: Quoties his illæ temporibus ſuâ de ſanitate parùm ſollicitæ, per ſolidos dies totæ ſunt in talis & aleâ, vel nocturnis ſuccumbunt comeſſationibus, quas impunè ferunt Viri Fœminis valentiores.

I V.

IRA demùm, mœror, ambitio, vindicta, desperatio, rariores aut leviores in viris, fragilem sexum cur frequentiùs, cur pluribus excruciant modis? Inconstantia pariter, quæ paucos cadit in Viros, omnium ferè Mulierum comes est & socia. An ea propter tot hodiè Conjuges, Aulicæ, Plebeïæ, divortium meditantur, quæ nuper ambiebant innuptæ matrimonium? Suspicias è contrà tenaces Connubii Viros, suâque sorte contentos. Amor ipse, quem vituperare Sexui facilius est, quàm vitare, si patcit Viris, quid non muliebria pectora cogit! E millibus unum furere vix audias amantem: è Mulieribus, quot bacchantur Veneris œstro percitæ! Rumpunt interdum vincula vel durissima, tollunt & onera, quibus sint impares Athletarum lacerti. Quamplures videas, quæ decipiunt ingeniosè, quæ flent, rident, miscent & seria jocis: aliæ (si populo fides) peregrinas effutiunt ignotæ sibi linguæ voculas. Est ubi ferè jacent inanimæ, sine pulsu, voce, spiritu. Est ubi concutiuntur effrenatè, mox & horrendos jactant ululatus. In Viduis, in Virginibus, adeò stupendas corporis & animi commotiones, ad δαίμονας si retuleris, te latet insana quid Fœmina possit. Hæc portenta suscitat uterus, cui si denegaveris quod sitienter appetit, novas ille faces accendit in præcordiis, turbat & loca quæ frequentat animus. Intereà quàm brevi concidunt Sexûs imbellis vires, dùm naturæ modum superare videntur! quàm fugax pulchritudinis ornamentum, quo superbiunt Mulieres, si tot illæ morbis, dilapsâ velut in cineres facie, miserè deformantur! Eas utroque sexu potentes ne credideris; vanum hoc & insolens virilitatis simulacrum morbus est Fœminis peculiaris. Reperias alibi nonnullas hæmorroidibus, pleuritide, simul & menstruo fluxu cruentatas: his discas ab ægrotantibus, fœmineum sanguinem purgatione menstruâ non omninò defæcari. Visæ quoque sunt in ætatulâ primâ puellulæ, quibus ab ipso matris ubere pendentibus ros quidam cruentus, stato tempore, stillavit ab utero: An luculento futuræ sterilitatis argumento? Fuerunt & adultæ Virgines, quibus per os, aures, oculos, papillas, digitos, unoquoque mense sanguis erumperet; quasi non expurgatus per loca muliebria, superis in partibus identidem luxuriaret, ibi vasa disrupturus. His ab affectibus si fuerint immunes Viri, si minùs multis quàm fœminæ aliis urgeantur vitiis, quis dubitat uter sexus sit infirmior?

V.

NE quæras igitur à Muliere, quî valeat, ſed ubi doleat, eòque magis quòd fœminei corporis compages undique laxa eſt, mollis, & in vitium flecti cerea: ſecùs in virili corpore, ſtat firma partium conjunctio, quas morbi vis haud facilè ferit. Quid quòd, eadem ſi mali labes Virum ſimul & Fœminam ſemel invaſerit, hæc tardius, ille citius ut plurimum convaleſcit? Diſpar hic exitus, aut à naturâ quæ vegetior in Maribus, aut ab arte Medicâ, cui plures confidunt Viri, quàm Fœminæ. Reverâ, quot ægræ non ita pridem Mulierculæ, ſpretis faſtidiosè remediis, interiêre. Cæterùm, ſi ſanitatis vindex exercitatio, ſi morbus otioſorum hominum commune ſtipendium eſt, rariùs ægrotabunt Viri, qui frequentiùs exercentur: navigant, venantur, equitant æſtate, hyeme, ſuſtinent & belli, vel togæ labores: ſic effectricem morborum cauſam fugiunt ignaviam. Quàm diverſa Mulierum conditio! quæ tot ſalubria non dividunt cum Viris exercitia, ſed in umbrâ parietum torpeſcentes, eam ſæpè colligunt humorum redundantium copiam, quæ vel exaſperat ingenita Sexuî mala, vel nova parit, vix ullis in poſterum medicamentis eradenda.

Ergo Mulieres pluribus obnoxiæ morbis, quàm Viri.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Tuſſanus-Gilbertus Boulland, Conſiliarius, Medicus Regis Ordinarius in ejus Caſtelleto.

M. Gaſpardus Cochon du Puy, Conſiliarius, Medicus Regis Ordinarius, in Arce Maritimâ Rupifortenſi, Anatomes & Chirurgiæ Profeſſor Regius.

M. Jacobus-Franciſcus Vandermonde.

M. Jacobus-Albertus Hazon.

M. Claudius-Carolus de Jean.

M. Franciſcus-Felicitas Cochu, Sholarum Profeſſor.

M. Antonius Pepin, Regis Conſiliarius, & in Portu Breſtenſi Medicus Primarius.

M. Joannes Herment, Medicus Regis Ordinarius.

M. Raymundus-Jacob Finot, Academiæ Cenſor.

Proponebat Pariſiis, JOANNES LE THIEULLIER, Pariſienſis, Saluberrimæ Facultatis in Univerſitate Pariſienſi Baccalaureus, A. R. S. H. 1743. à ſextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Pariſienſis Typographi, 1743.